

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720201418
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3720201418.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitana, PhD. v spore žalobcu E. J. I., I. so sídlom D., N. 5, X.: XX XXX XXX, právne zastúpeného W. Q., I., so sídlom D., N. 5, X.: XX XXX XXX, proti K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D., K. XXX/XXX, o zaplatenie 391,11 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 5Csp/18/2020-117 zo dňa 25. augusta 2020 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Vo veci rozhodol podľa § 34, § 45 ods. 1, § 52 ods. 1, § 52 ods. 3, 4, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2 písm. k), l), z) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 497 Obchodného zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách. Dospel k záveru, že uplatnený nárok na zaplatenie 391,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 391,11 eur od 23.03.2019 do zaplatenia nie je dôvodný. Žalobcovi nevznikol nárok na požadované plnenie, keďže žalovaný nemá voči žalobcovi ako veriteľovi už žiadne záväzky. Podľa názoru súdu prvej inštancie, hoci oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému relevantným spôsobom oznámené, čo žalovaný na pojednávaní potvrdil, bolo potrebné, aby sa súd zaoberal, či boli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky nielen v zmysle Občianskeho zákonníka, ale aj v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v zmysle ktorého spôsobilým predmetom pohľadávky zo strany banky môžu byť len pohľadávky alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu splatnosti celého úveru, v danom prípade formou výpovede zo zmluvy, čo je jej výlučným oprávnením. S poukazom na všeobecné obchodné podmienky veriteľ bol oprávnený vypovedať zmluvu o povolenom prečerpaní v prípade porušenia zmluvných povinností žalovaného (omeškanie so splácaním pohľadávky), ktoré porušenie povinnosti bolo preukázané. Aby výpoveď bola účinná a mala právne následky podľa bodu 13.02 veta druhá VOP, museli byť splnené podmienky: a) doručenie výpovede žalovanému a b) uplynutie výpovednej lehoty dvoch kalendárnych mesiacov. V danom prípade žalobca súdu nepredložil žiaden listinný dôkaz o doručení výpovede zmluvy datovanej ku dňu 17.04.2018 žalovanému, resp. dôkaz, že táto listina bola odoslaná na poštovú prepravu. Nebolo preukázané, že výpoveď sa dostala do faktickej sféry žalovaného, s ktorou by mal možnosť sa oboznámiť. Vzhľadom na to, že predmetný úver bol a je stále živý (nedoručenie výpovede), právny predchodca žalobcu - I. I., O. nebol oprávnený takýto úver postúpiť na žalobcu. Pre celistvosť súd uviedol, že zmluva o úvere zo dňa 09.12.2015 (povolené prečerpanie) neobsahuje údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. k), l) a z) zákona o spotrebiteľských úveroch, preto sa

predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný celkovo vyčerpal (bez poplatkov a úrokov) sumu 18.760,42 eur a uhradil celkovo sumu vo výške 22.913,26 eur, preto voči veriteľovi nemá žiadne záväzky. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, resp. rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Na rozdiel od súdu prvej inštancie zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania. Pokiaľ súd posudzoval náležitosti zmluvy, ktorou bolo poskytnuté povolené prečerpanie v zmysle § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, tak rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko náležitosti posudzovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania sú upravené v § 10 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že podľa jeho názoru bolo v konaní preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá. V súvislosti s podmienkami vyžadovanými ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách poukázal na to, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (žalovaný bol v zmysle prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok ku dňu postúpenia pohľadávky v nepretržitom omeškaní po dobu 504 dní) a zároveň bol postupcom vyzvaný podaním zo dňa 17.04.2018 na úhradu svojho peňažného záväzku. Zotrval na tvrdení, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. S poukazom na ust. § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 CSP uviedol, že tieto skutkové tvrdenia neboli protistranou popreté, a preto ich bolo potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia. Nesporným je skutkové tvrdenie, že žalovaný bol postupcom riadne vyzvaný na zaplatenie omeškaných splátok a v čase postúpenia pohľadávky bol žalovaný napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Na základe uvedeného žalobca zastáva názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol postupcom riadne vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy, a to výpoveďou zmluvy zo dňa 17.04.2018, ktorou bola vypovedaná zmluva o povolenom prečerpaní a zároveň vyhlásená mimoriadna splatnosť pohľadávky. Na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/124/2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/84/2019, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/295/2019 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/84/2019.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Žalobca v podanom odvolaní namieta, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením veci namieta, že súd prvej inštancie posudzoval náležitosti zmluvy, ktorou bolo poskytnuté povolené prečerpanie podľa ust. § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, hoci náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania sú upravené v § 10 zákona o spotrebiteľských úveroch.

6. V posudzovanej veci nebolo skutkovo sporné, že dňa 06.02.2008 uzatvoril právny predchodca žalobcu, I. I., O. D., so žalovaným zmluvu o bežnom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu. Na základe zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 06.02.2008 bola žalovanému vydaná platobná karta C. E. a dňa 12.05.2011 platobná karta C. E. čip - I. karta. Dňa 09.12.2015 bola medzi I. I., O. ako veriteľom a žalovaným uzavretá zmluva o osobnom účte K. vrátane poskytnutia povoleného prečerpania k účtu, od ktorého žalobca odvodzuje svoj nárok na požadované peňažné plnenie. Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania je upravená v § 10 zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 129/2010 Z. z.) tak, ako správne v podanom odvolaní uvádza žalobca, avšak rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalobný nárok žalobcu zamietol, nezáviselo od právneho posúdenia otázky, či zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.12.2015 je bezúročná a bez

poplatkov, čo súd prvej inštancie vyvodil z ust. § 9 ods. 2 písm. k), l) a z) zákona o spotrebiteľských úveroch. Táto námietka žalobcu preto nemá za následok nesprávnosť namietaného rozhodnutia.

7. Aj keď rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho odôvodnení výslovne neuvádza, že žaloba žalobcu bola zamietnutá pre nedostatok jeho aktívnej legitímácie, z jeho obsahu možno tento záver vyvodíť, keďže súd prvej inštancie konštatoval, že právny predchodca žalobcu, I. I., O. D., nebol oprávnený úver postúpiť na žalobcu.

8. Pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu, žalobca v podanom odvolaní zastáva názor, že v konaní preukázal, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá.

9. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu. Aktívnu vecnou legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi procesné právo uplatňovať si ten-ktorý konkrétny hmotnoprávny nárok. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu), alebo pasívnej (na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania. Preto nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu poukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi, je potrebné preukázanie platného postúpenia pohľadávky.

10. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal vecnou legitímáciou, vecnú legitímáciu totiž súd skúma vždy, a to aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010 sp. zn. 2Cdo/205/2009). Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1, 2 CSP) povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019 sp. zn. I. ÚS 246/2019).

11. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018). Takýmto osobitným predpisom, ktorý upravuje osobitné podmienky, za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená, je zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ktorý v ust. § 92 ods. 8 stanovuje, že ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením banky uhradí banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových

vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Vyžaduje sa preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca, ktorému bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.03.2019 postúpená pohľadávka bankou, je povinný preukázať, že banka klienta písomne vyzvala na splnenie záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku minimálne 90 dní. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky.

13. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredpisuje, ako má vyzeráť výzva, predchádzajúca postúpeniu pohľadávky (okrem toho, že má mať písomnú formu), ani to, že by v tejto výzve malo byť upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky. Za písomnú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca považuje výpoveď zmluvy zo dňa 17.04.2018 (ide o jeho skutkové tvrdenie), z ktorej vyplynulo, že banka v súlade s dohodnutými podmienkami pre poskytovanie bankových produktov a služieb vypovedá zmluvu, na základe ktorej žalovanému poskytla povolené prečerpanie k účtu. Zároveň týmto listom vyhlásila mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania. Zároveň tento list obsahuje vyčíslenie pohľadávky banky z povoleného prečerpania ku dňu vyhotovenia výpovede (459,67 eur) a výzvu na úhradu. Žalobca tiež tvrdí, že v čase postúpenia pohľadávky bol žalovaný v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (tiež ide o jeho skutkové tvrdenie), čo preukazuje prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, z ktorej má vyplývať, že ku dňu postúpenia pohľadávky (22.03.2019) bol žalovaný v nepretržitom omeškaní po dobu 504 dní.

14. Na to, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, je v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách potrebné preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následne dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1 Cdo/147/2017). Právny predchodca žalobcu (banka) pred postúpením pohľadávky na žalobcu vyzval žalovaného na splnenie jeho záväzku, avšak žalobca, ktorý na základe postúpenej pohľadávky pohľadávku uplatňuje, nepreukázal, že táto výzva -výpoveď zmluvy zo dňa 17.04.2018) - bola žalovanému doručená, resp. aspoň odoslaná. Žalobca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní, nepreukázanie týchto skutočností vedie k záveru o neplatnosti úkonu postúpenia pohľadávky, čo má za následok nepreukázanie aktívnej legitimácie postupníka (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/147/2017).

15. Z obsahu spisu v danej veci vyplynulo, že v tomto sa nenachádza žiadny doklad o doručení ani o odoslaní výpovede zmluvy zo dňa 17.04.2018, čo konštatuje v bode 54. odôvodnenia aj súd prvej inštancie (žalobca nepredložil žiaden listinný dôkaz o doručení, resp. dôkaz, že takáto listina bola aspoň odoslaná na poštovú prepravu). Žalobca v podanej žalobe, v písomnom vyjadrení na výzvu prvoinštančného súdu ani v podanom odvolaní nepreukázal a nenavrhol žiaden dôkaz o doručení písomnej výzvy žalovanému na splnenie jeho záväzku.. Vo vyjadrení (17.06.2020) na výzvu prvoinštančného súdu žalobca oznamuje súdu, že žiadnymi potvrdeniami o doručení výpovede zmluvy zo dňa 17.04.2018 a výzvy z 14.02.2018 nedisponuje, nakoľko tieto zásielky boli žalovanému odoslané obyčajnou poštou. Obidve listiny boli adresované žalovanému na adresu jeho bydliska. Z výpovede žalovaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že úver splácal do roku 2017, kedy zostal bez zamestnania a potom bol dva roky vo výkone trestu, preto nemožno mať za nesporné skutkové tvrdenie v zmysle § 151 CSP, že výpoveď zo dňa 17.04.2018 sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného a boli tak splnené podmienky pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný tak poprel skutkové tvrdenie protistrany, ktoré podporil uvedením vlastných tvrdení o predmetných skutkových okolnostiach a na ktoré žalobca (nepřítomný na pojednávaní) nereagoval, neponúkol súdu žiadne ďalšie tvrdenia a nenavrhol žiadne dôkazy. Dôvodne preto za skutkový základ bolo potrebné považovať, že zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následne dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní zostalo nepreukázané, čo malo za následok

nesplnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách .Napokon, pokiaľ žalobca v odvolaní odkázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, odvolací súd uvádza , že podľa citovaných rozhodnutí bola protistrana pasívna, tvrdenia žalobcu neboli popreté , preto súdy vychádzali z nesporných skutkových tvrdení, avšak v tu preskúmvanej veci , skutkové tvrdenia žalobcu boli účinne popreté.

16. Z uvedených dôvodov, keďže neboli preukázané zákonom požadované predpoklady pre postúpenie splatnej pohľadávky, nebol žalobca v konaní vecne aktívne legitimovaný, a preto žalobe nebolo možné vyhovieť. Rozsudok súdu prvej inštancie tak bol ako vecne správny odvolacím súdom potvrdený.

17. O náhrade trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný, odvolací súd v súlade s čl. 17 základných princípov CSP a § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP rozhodol tak, že mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu podľa obsahu spisu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).